

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

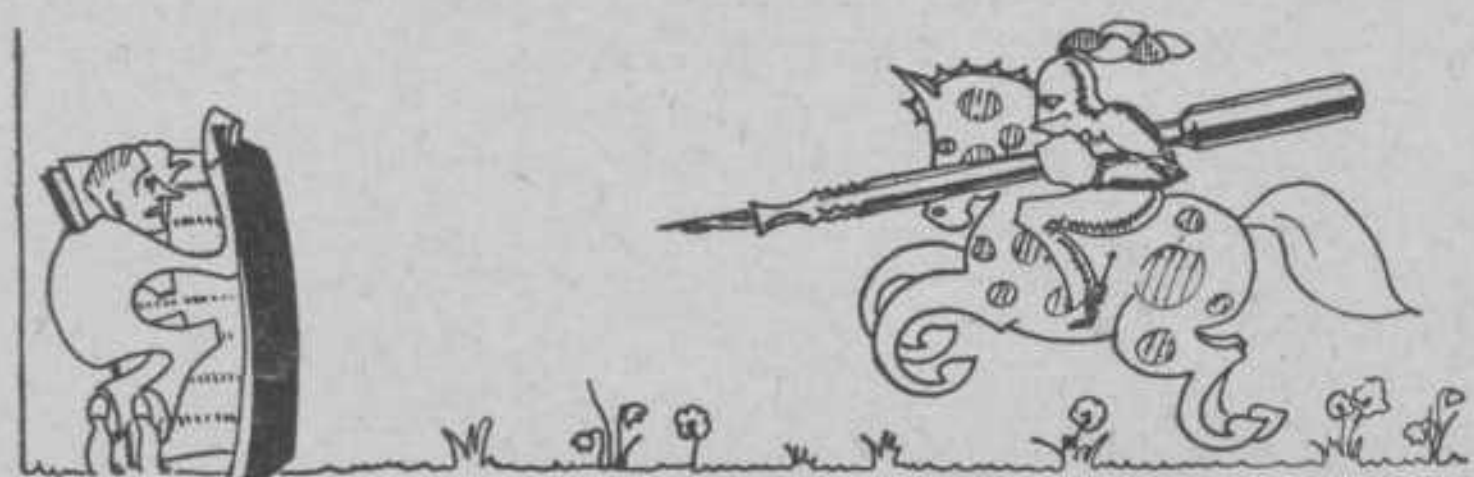
HOOFDREDACTEUR: E. P. WELLENSTEIN. — GRIFFIER: N. H. KINGMA

REDACTEUREN: R. A. BRZESOWSKY — P. VOS — G. HOLST — J. E. KOCH — W. H. VERLOOP

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 4
17e JAARGANG ————— 22 NOVEMBER 1940 ————— 10 BLZ. No. 11

LITERAIRE KRONIEK

„ONS VOLK”, EEN KARAKTERISTIEK IN VERZEN.

Lezing op Donderdag 14 November door Paul Huf gehouden voor het Gezelschap „Vrije Studie”.

De energieke wijze, waarop het D.S.D.G. „Vrije Studie” zijn activiteit dit jaar heeft ingezet, zal een ieder, die de verrichtingen van dit Gezelschap de laatste jaren heeft gadegeslagen, met vreugde vervullen. Was het sinds lang een gemeenplaats geworden, dat de welverzorgde avonden van „Vrije Studie” op een schandelijke wijze door de leden gesaboteerd werden, — een gemeenplaats, die men maar al te vaak in en buiten het D.S.C. te pas kon hooren brengen —, het is niet te verwachten, dat na de voordrachten van Jaap Kunst en Paul Huf de belangstelling gauw zal verflauwen. Bij beide laatste gelegenheden immers had men als toehoorder het sterke besef iets zeer waardevols meegekregen te hebben, en dit kwam zeker niet het minst door de omstandigheid, dat de twee bovengenoemde Heeren zulke kostelijke Heeren zijn. Hierdoor werd dan ook de appreciatie voor het gebodene zeer *persoonlijk*, en als gevolg daarvan weer intensiever.

Het is helaas waar, dat in voorgaande jaren nogal eens lezingen, die veel deden verwachten, minder gunstig uitvielen; de gemiddelde bezoeker komt er nu eenmaal niet gemakkelijk toe na zoo'n deceptie de trage leden nogmaals in beweging te brengen. Daarom is het dubbel verheugend, dat juist in 't begin van het seizoen het gehalte zoo hoog is geweest: wellicht zal dit tot gevolg hebben, dat niet al te veel boter aan de galg wordt gesmeerd.

De titel en de wijze waarop Paul Huf zijn programma had ingedeeld, waren typeerend voor de geheele opzet: de verzen waren gegroepeerd naar het kader, en niet chronologisch.

Aan ieder vers ging een korte en gekruide inleiding vooraf, zoowel schrijver als inhoud betreffende. Wil men ergens een zwakke stee zoeken, dan ligt die bij deze inleidingen; zij waren te veel zuiver tendentius, en daarnaast wat onbenullig, hoewel zeer amusant. De heer Huf had zich beter iets strenger tot zijn materie kunnen bepalen. Het heeft geen zin hier nader op in te gaan, want bij de totaalindruk weegt deze quaestie nauwelijks.

Wat den voordracht betreft: het was opvallend, dat de nieuwere poëzie *zuiverder* werd gebracht dan de oude. Bijzonder mooi was de realisatie van „De Veldheer” van Albert Verwey, „De Bruid” van J. Prins en van Jac. van Looy's „Ode aan Rembrandt”. Merkwaaardigerwijze viel Huygens' „Scheeps-Praet” leelijk uit den toon; de dictie was hier zelfs eenigszins bombastisch, wat ook gold voor sommige verzen van Vondel.

UIT 'T ROODE KAMERDE

De Senaat van het Delftsch Studenten Corps heeft zich op 13 November j.l. als volgt samengesteld:

A. C. Le Poole,	President.
C. A. J. Kuyl,	Secretaris.
J. H. Kessler,	Thesaurier.
W. H. van Leeuwen,	Archivaris.
J. J. van der Sande,	Commissaris.

Namens den Senaat:
C. A. J. KUYL,
Secretaris.

D. S. M.

Woensdag 27 November organiseert de D. S. M. een rijwiel-rit, waarvoor groepen van drie fietsers kunnen intekenen. Een lijst ligt op de lessenaar.

De rit zal beginnen om 2.30 uur vóór de Societeit „Phoenix”. Nadat men de kaart met genoeg kennis van zaken gelezen heeft en in Pijnacker is aangekomen, zal men in de gelegenheid gesteld worden stampot te eten. Hierna begint een ganzenbord-rit, waarbij men kennis zal maken met het Café-leven van Pijnacker.

Het inleggeld zal f 0.75 of f 1.— bedragen. Hierin inbegrepen is het eten. Het inleggeld zal op de lijst vermeld staan.

R. VAN ROMUNDE,
Commissaris.

BOVEN-EETZAAL.

Het college van de Boven-eetzaal zal Vrijdag 29 November de 4e jaars clubs, die door het Bestuur van de Societeit „Phoenix” zijn uitgekozen, alsnog de gelegenheid geven nader kennis te maken.

Daartoe zal de Boven-eetzaal hen om 5 uur aan een borrel ontvangen.

N. R. J. PHAFF,
Wrnd. President.

Cats en Camphuysen lagen daarentegen Huf zeer goed. Het is een onaangenaam en eenigszins *bête* werk om een avond als deze te analyseeren. Want zoodra men de verschillende onderdeelen gescheiden gaat beschouwen, verliest men het geheel uit het oog, en komt men licht tot een uitpluizerij, waar men eigenlijk het recht niet toe heeft. Want ten slotte past hier maar één vraag:

„Was dit Vrije Studie?”

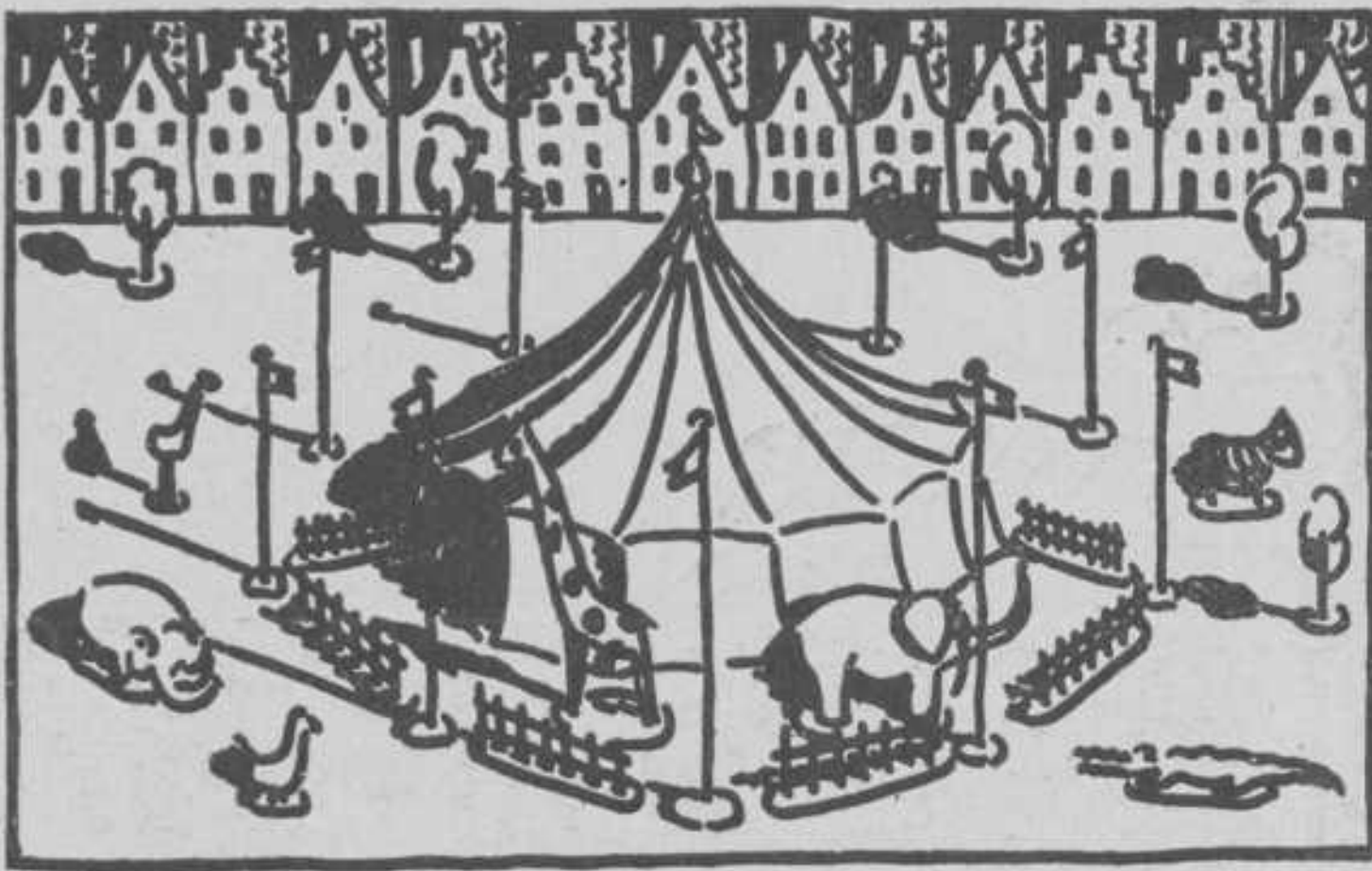
En zoo is er ook maar één antwoord:

„Ja, van een uitnemende soort!”

Dit zij voldoende.

E. P. W.

844 a.

DROOMBEELD.

Met vlagen giert de wind langs mijn ramen en bij iedere vlag knort mijn kachelkje, alsof het zijn genoegen te kennen wil geven, dat zij haar meester met een behagelijke warmte kan omgeven. De regen, in harmonie met de wind, klettert onophoudelijk, haast meedoogenloos tegen de vensters, alsof het hoopt het glas en de gevel van mijn woning te kunnen doordringen en dezelfde onaangename spherische toestand als er buiten heerscht ook binnen te kunnen bewerkstelligen. Hoe onmeedoogenloos de natuurkrachten ook mijn woning belagen, zij zijn niet in staat de gezellige, doezelige warmte van mijn kachelkje te overheerschen; en het geknor van mijn warmtebron, het gegier van den wind en het gekletter van den regen op de vensters, wordt tot één lied, dat zacht zangerig in harmonie, dan weer aanzwellend, dan weer wegstervend, mijn domein met gerucht vervult.

Mijn pen glijdt traag over het papier. Letter na letter glijdt uit mijn pen, maar ze staan daar ieder afzonderlijk, ze zijn zich blijkbaar niet bewust van de taak, die zij te vervullen hebben, aaneengeregen woorden te vormen, en deze weer zinnen, zoodat ze allen met elkaar een gedachte, heel ergens anders geboren, vertolken. Ze zijn als de menschen, die in hun individualistische eigenwaan meenen, een alleenstaande taak te vervullen te hebben, zonder het groote verband te omvatten. Zoo staan ze houderig, keurig aaneengerijd, naast elkaar in het gelid, als soldaten, terwijl er steeds maar meer uit mijn pen vloeien. De inkt loopt, onder den druk van mijn hand, achtereen uit mijn pen, mijn oogen nemen niet meer scherp waar, wat er komt te staan, het wordt een grauwe groezelige vlakke, het wordt inktzwart, mijn pen glijdt trager en trager over het papier, totdat ze mijn vingers ontglipt en langzaam zakt mijn hoofd op mijn armen. Morpheus heeft in zijn goedheid zich over mij ontfermd, bijgestaan door zijn bondgenooten kachel, wind en regen, die samen een lokkende slaapzang wisten te componeeren . . .

* *

De zon beschijnt mijn gezicht, vroolijk fluitend, de tasch onder den arm, loop ik over den dijk van een rivier. Linksch stroomt het water en belect met grage tongen de voet van den dijk, aan de rechterkant strekken zich boomgaarden uit. Het is een heerlijke vroeg-zomersche dag, het zonnelicht speelt met de golfjes, die kabbelend den dijk bespoelen, de bloesem der ooftboomen spreiden een wondere zoete geur, als een deken, over het landschap en boven dat alles, in de diepblauwe lucht staat een gouden licht uitstralende bol. Een leeuwerik staat hoog in de lucht en stuurt zijn hooge trillers over de aarde heen. Even heb ik naar hem moeten zoeken, maar ten slotte vond ik hem dan toch. Heel hoog, als een kleine stip, teekent hij zich tegen den blauwen hemel af.

Zwaaiend met mijn tasch, de leeuwerik fluitend boven me, loop ik heerlijk zorgeloos, zonder aan een doel te denken, voort. Het speelt me door mijn hoofd: „Ik ben gelukkig, ik heb niets meer te wenschen, de wereld is volmaakt, niets, maar dan ook niets, kan me doen sterven, niets doet me verlangen naar den dood. Het is een feestdag, de natuur heeft zich in haar schoonste kleed gehuld en telkens verwacht ik in de verte op een in den horizon staande dorpskerk een vlag te zien hijschen, uit de verte het gebimbam-beier te hooren van de dorpsklokken. Het is voor mij alsof ik aanstonds een kermis zal betreden, waar de dorpsjeugd, met het elan der jongeren, zich overgeven aan de vreugde van een stoom-carroussel en de ouderen zich verdringen om charlatans en potsenmakers. Maar wat zie ik daar? Bij die bocht in de rivier, daar is het zwart van de menschen, uit de verte is het net als een mierenhoop, zoo krioelen die menschen door elkaar. Het is een kleurige groep, het hel blauw der boerenkielen steekt scherp af tegen het stemmige zwart der boerinnenkleeding, terwijl hier en daar een vroolijk gebloemd toiletje het geheel wat breekt, dit alles

in een omlijsting van het prachtigste groen der boomgaarden en weiden. Het is mij een raadsel, wat deze menschen daar doen, ze verdringen zich om het een of ander en mijn nieuwsgierigheid dwingt mij om mijn pas iets te versnellen.

Als ik de bonte groep genaderd ben, zie ik dat ze aandachtig staan te luisteren naar een forschen man, die, naar schatting, anderhalf hoofd grooter is dan zijn omstanders. Hij heeft zich gestoken in een roze pak met hel groene biezen afgezet, terwijl van zijn borst gouden nestels afhangen. Dus toch een charlatan, denk ik even. Hij staat te oreeren en gooit brallende zinnen over de menschen-massa uit, die ademloos, zoo nu en dan zijn betoog met bijvalsbetuigingen onderbreken, dan weer in een lach schieten als hij met een schampere opmerking zijn redevoering kruist. Deze man heeft de gave van het woord en de toehoorders hangen als slaven aan zijn lippen. Ik klem mijn tasch wat vaster onder mijn arm en worstel mij door de massa heen totdat ik in de voorste rijen sta. Ik kan het niet nalaten, de kleeding, die hij draagt, is potsierlijk, het gebral is belachelijk en juist als hij in een rhetorische pauze even zwijgt, kan ik mij niet meer inhouden en barst in lachen uit. Mijn lachen breekt de spanning en de menigte stemt met mij in. Ik zie, dat de potsenmaker zich boos maakt, het effect, dat hij beoogde is mislukt, hij voelt dat het gehoor hem ontsnapt. Dreigend komt hij op me af. Ik doe een stap naar achteren, zijn gezicht loopt rood aan en ineens gilt hij mij in het gezicht: „Vergif der Maatschappij!” Mijn lachen gaat over in bulderen, en nauwelijks kan ik uitbrengen: „Toe maar, ga maar door. Heb je nog meer van zulke aardige benamingen.” Het publiek is plotseling stil geworden, ze voorzien een aardige rel en spitsen zich op wat er verder zal gebeuren. „Ja, juist over jou en jouw slag heb ik het,” gilt hij mij weer vlak in het gezicht. „Wat zit er in je tasch, laat eens kijken, zit daar soms je wetenschap in? Snel, laat eens zien. Kom hier met dat vod.” Met een snelle beweging heeft hij geprobeerd mij mijn tasch te ontfutselen. Maar ik ben hem te vlug af.

„Daar heb je nu eens lekker niks mee te maken, daar zitten zaken in, die je niets aangaan.” Maar nauwelijks heb ik het gezegd, of hij maakt een uiterst snelle beweging, heeft mijn tasch bij het handvat beet, een ruk en hij heeft mijn tasch te pakken. Ik word ziedend, en daar ik mijn figuur tegenover de omstanders moet redden, zeg ik eerst kalm, maar naderhand mijn beheersching verliezend: „Geef mijn tasch terug, voordat ik hem bij je moet komen halen. Je hebt er geen recht op. Geef hier.”

„Ha, ha, mannetje. Recht, wat weet jij van Recht. Jij denkt natuurlijk, dat je met jouw verstand hebt uitgeknoebeld wat Recht is, maar dan zal ik je eens laten zien wat dat is.”

En met een zwaai slingert hij mijn tasch met een wijden boog den achter ons gelegen bongerd in, zoodat de papieren en het roode boek, die tot nu toe een veilige bescherming in mijn tasch gevonden hadden, als meeuwen uitfladderen en verspreid beneden aan den dijk komen te liggen.

„Ploert, ellendige bruu, ga mijn spullen bij elkaar rapen,” gil ik bijkans over mijn zenuwen heen, en ik spring hem naar de keel. Maar ik heb zijn lichaamskracht onderschat, hij wijkt even uit, pakt mij bij mijn kraag en slingert mij met een zwaai achter mijn tasch aan. „Ga hem zelf maar halen, ha! ha! Zoek je zaakjes maar weer bij elkaar en ondervindt dan wat Recht is.” Ik voel duidelijk, ik ben belachelijk en het publiek, waarvan ik eerst meende, dat het op mijn hand was, barst in lachen uit en wijst nu met den vinger me na. Zoo klim ik over het hek den bongerd in en zoek mijn boek en papieren op. Het is doodstil. Het beangstigt me. Alleen het roode boek ontbreekt nog. Net wil ik er snel naar toe loopen, als mijn roze belager weer in een rauwe lach uitbarst. Met hem stemmen de omstanders in en als een demonisch gebrul klinkt het mij in de ooren. Even blijf ik staan kijken, wat er nu weer aan de hand is, maar dan voel ik den grond dreunen en zie in een schim een enorme zwarte stier op me afstormen. Direct schiet het door mijn hoofd, het roode boek, snel het roode boek. Ik ren er naar toe, kan het juist beetpakken en terug trekken en daar stuift de stier langs me heen, de horens geveld. Hij zet de poten schrap, remt zijn vaart en draait zich om. Hij velt opnieuw zijn horens. Even heb ik aan den grond genageld gestaan, maar nu weet ik, dat ik voor mijn leven moet loopen. Ik ren naar het hek toe, ik voel dat de stier vlak achter mij zit, zijn heete adem meen ik al te voelen, mijn tasch verlies ik, een sprong . . . mijn rechter been is over het hek . . . maar te laat . . . help . . . help . . . ik val . . . ik val in het oneindige . . .

* *

Mijn kachelkje knort nog steeds gezellig, zijn warmte uitstralend. Ik wrijf mijn oogen uit, mijn pen is leeggelopen en in de inktvlek meen ik de trekken van mijn belager van zoo straks te herkennen. Gelukkig, het was maar een droombeeld, een waanvoorstelling, die ver van de werkelijkheid ligt.

N. H. K.

'T MANNETJE, DAT ZOO DRONKEN WAS.

Voor Hil Gl.

Ik zag eens in de drukkerij
't Gedrochtje zoo hoog als mijn knie.
Het strooide al het zetsel rond
En maakte lawaai voor drie.

Maar vroolijk dat 't mannetje was,
Het dartelde heerlijk en blij
Het trok eerst al zijn haartjes uit
En toen zijn baardje erbij.

Het klom toen op de jeneverkruik
En nam een teug eruit.
Toen brak het met zijn handjes snel
Een stukje uit de tuit.

Toen werd het mij wat al te bar.
Ik sloeg hem zomaar — zeg.
Ik brak daarbij de Kuyper-kruik,
Maar 't mannetje was weg.

J. J.

SERENADE.

Aan een Italiaansch meer ligt een klein dorpje. Het ligt daar als een blanke vlinder aangedrukt tegen de rotsen. Een wit kerkje staat er hoog boven als een parel gevat tusschen de cypressen.

„Het mooiste plekje van het meer”, zegt de gids op de rondvaartbooten en alle touristen turen door hun zoekers naar het lieflijke dorpje, dat zich spiegelt in het gladde meer.

Maar in het dorp zijn de huizen vervallen, de daken ingestort, de wijngaarden verdord en overwoekerd met onkruid. Sinds de nieuwe autoweg boven het dorp langs in de rots is uitgehouwen, zijn de dorpelingen de een na den ander weggetrokken naar de stad, die hen meer belooft dan de droge rotsgrond ooit zou kunnen opbrengen.

Als men de oude Lucio zou vragen waarom hij daar was blijven wonen in zijn kleine, met glycine begroeide huisje aan het meer — hij zou U met zijn donkere oogen verbaasd hebben aangekeken en geen antwoord hebben kunnen geven. Maar U zoudt niet meer gevraagd hebben, nadat U hem bezig zag in zijn werkplaatsje met het bouwen van zijn violen.

De felle zon spiegelde van het meer voortdurend bewegende lichtplekken op de balken van de houten voorbouw — brandde in het kleine binnenplaatsje en trok scherpe schaduwen over de blanke muren. Lucio stond daar te zingen, terwijl zijn sterke bruine handen teere vormen uit het hout sneden. Zijn jongste zoon hielp hem, de eenige die nog bij hem gebleven was en die hij het familiegeheim had toevertrouwd van den schoonen klank in zijn violen.

Tegen den tijd dat een viool klaar kwam zong Lucio nog maar zelden. Want ook deze viool, die weer mooier was dan de vorige, zou zijn zoon naar de stad brengen, om terug te komen met de voorraad, die maar ternauwernood genoeg zou zijn voor den langen tijd, die noodig is om een viool te bouwen. Als hij de laatste hand aan zijn viool had gelegd dan ging hij op het steenen trapje onder de glycinen zitten vlak aan het meer en zag hoe de avond over het meer neerdaalde. Hoe de maan opkwam boven de bergen en een zilveren streep over het meer naar hem toetrok.

Dan zat hij te luisteren naar de ijle toonen van de pas voltooide viool die uit de verte over het meer klonken alsof er een vogel hoog in de lucht zong van het zilveren meer in de maneschijn. Zijn zoon speelde een lied voor zijn meisje ergens in een ander dorp op de viool, waar hij voor het eerst en voor het laatst op spelen kon.

MORGENSTOND.

— Rrrrrt — loopt de wekker af. Wreed word ik in mijn slaap gestoord, dadelijk boos bij de gedachte hoe ik in godsnaam de vorige avond de wekker op zoo'n vroeg uur heb kunnen zetten. Het is notabene nog half donker en daarbij koud en kil in mijn slaapkamer. Ik laat hem dan ook rustig uitbellen en draai me nog eens lekker om, teneinde nog wat langer te profiteeren van de rust, die ik nu al gedurende een uur of tien in Morpheus' armen genoten heb.

Nauwelijks ben ik echter weer wat ingedommeld of ik word opnieuw gestoord, ditmaal door een getik op mijn kamerdeur. Direct ontbrandt mijn woede weer, nu op degen die me ten tweedemale uit mijn slaap komt halen. Ik geef dan ook geen antwoord, maar gooi me met een flinke smak op mijn andere zij en begin demonstratief te snurken, in de hoop dat het geklop dan op zal houden.

Het gesnurk heeft echter een averechtsch resultaat: het geklop groeit tot bonzen aan. En daar ik met dat gebons toch niet slapen kan, besluit ik maar te antwoorden en brom een nijdig: „Ja”.

De juffrouw, opgetogen dat ze haar doel tenslotte bereikt heeft, vraagt: „Bent U dan eindelijk wakker, meneer?” Waarop ik, nog boozter door de domheid van die vraag nu een nijdig „Nee” laat hooren.

„O, maar denkt U eraan, dat U om 9 uur op College moet zijn en het is nu al half negen,” hoor ik aan den anderen kant van de deur.

Verdomme ja, denk ik bij mezelf, om 9 uur college. Een zeldzaam onchristelijke tijd is dat ook. Die rot T. H.! En tot de juffrouw, mijn woede op dat barre uur onredelijk op haar koelende: „Nou, dan heb ik toch zeker nog een half uur. Wekt u me over 10 minuten nog maar eens en laat me nu verder in vredesnaam met rust!”

„Goed, meneer,” en weg sloft de juffrouw.

De rust in mijn kamer keert terug. Ik stop me nog eens lekker toe, trek de dekens over mijn hoofd en dommel weer in, droomend dat een heerlijke . . .

Tik, tik, tik, gaat het op mijn kamerdeur en weer hoor ik de stem van de juffrouw: „Kwart voor negen, meneer!”

„Ja, juffrouw, dat weet ik allang,” roep ik terug, op die manier abrupt een eind makende aan alle eventueele verhalen, die nog zouden kunnen volgen.

Ik heb nog een kwartier. Het is nu werkelijk tijd om op te staan. Met de moed der wanhoop sla ik de dekens terug. Onmiddellijk stroomt de kou mij van alle kanten tegemoet. Even wil ik de dekens weer over me heen trekken, maar tenslotte, met een uiterste krachtsinspanning, spring ik dan toch het bed uit. Ik wasch me zoo vlug, dat afdrogen eigenlijk overbodig is. Ik kleed me pijlsnel aan, ren naar beneden, spring op mijn fiets en race naar het collegegebouw. Zou ik het nog halen? Onderweg kom ik niemand tegen, die ook naar college moet. Dat is een kwaad teeken. Zou ik dan toch te laat zijn? Bij het gebouw gekomen, smijt ik mijn fiets er tegen aan, vlieg de stoep op, de deur door en de gang in. Ik gooi mijn jas in de vestiaire en ren naar de collegezaal.

Edoch, de deur is al dicht.

Op de deur hangt, allervriendelijkst, een keurig getypt briefje, waarop staat:

De Rector Magnificus maakt bekend, dat
vanaf 18 November het eerste college om
9.45 uur begint . . .

Het is vandaag 19 November.

W. H. V.

Lucio dacht aan die lentenacht, lang geleden, toen hij datzelfde lied speelde voor een mooi en trotsch meisje. Ze had hem een bloem toegeworpen en het antwoord op het lied gefluisterd; maar ze had niet volgens het antwoord gehandeld.

En het was of Lucio plotseling het antwoord om zich heen hoorde fluisteren, of de cypressen om hem heen het antwoord fluisterden op het hartstochtelijke lied van liefde en geluk dat over het meer klonk:

„Als ge denkt de schoonheid gevonden te hebben, zult ge haar weer verliezen.”

J. H. VAN BORSSUM BUISMAN.

TECHNISCHE GROOT-INDUSTRIE

VREDESTEIN RUBBERVLOEREN

**HOLLANDSCHE
SOCIETEIT**
VAN
LEVENSVZERKERINGEN
HEERENGRACHT 475 AMSTERDAM

MODERNE RISICOVERZEKERINGEN
LAGE AANVANGSPREMIE MET
VOLLEDIGE RISICODEKKING

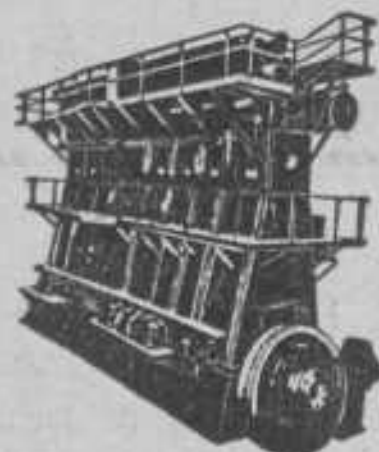
ZEER GUNSTIGE OMZETMOGELIJK-
HEDEN IN CONTRACTEN NAAR KEUZE
MET MEER OF MINDER SPAARELEMENT

OPGERICHT
ANNO
1807

ZEVENTIEN INFORMATIE-KANTOREN
DOOR
GEHEEL NEDERLAND

Vraagt Uw
inlichtingen bij:
INFORMATIEKANTOOR
's-GRAVENHAGE
Mauritskade 17
Telefoon 117848

VACANT

**Welk een weg
is de Techniek gegaan!**

Tusschen het 16de eeuwse zeilschip en het 20ste eeuwse motorschip.

In het eerste zeegaande motorschip stond een motor van Werkspoor. En heden ten dage vindt men in ontelbare schepen op alle wereldzeeën Werkspoor-motoren met het bekende Werkspoor drukvulling systeem.

WERKSPOOR N.V. - AMSTERDAM

**HEINEKEN'S
BIER**

HET MEEST GETAPT

Agent voor Delft: J. T. POST, Vrouw Juttenland 14, Delft - Tel. 92

N.V. NEDERLANDSCHE AANNEMING MIJ
VOORHEEN FIRMA H. F. BOERSMA
BINCKHORSTLAAN 135 — 'S-GRAVENHAGE

TECHN. HOOGESCHOOL.

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Herman Ebbinge, Scheikundig Ingenieur, op Donderdag den 28sten November 1940, des namiddags van drie tot vier uur, in de vergaderzaal van den Senaat, Oude Delft No. 118, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door den Promotor Prof. dr. ir. H. I. Waterman.

De titel van het proefschrift is: „De bereiding van titiaandioxyde-pigmenten”.

De Rector Magnificus,
C. J. VAN NIEUWENBURG.

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Willem Johannes Cornelis de Kok, Scheikundig Ingenieur, op Vrijdag den 29sten November, des namiddags van drie tot vier uur, in de vergaderzaal van den Senaat, Oude Delft No. 118, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door den Promotor Prof. Dr. Ir. H. I. Waterman.

De titel van het proefschrift is: „Bijdrage tot de kennis van minerale oliën”.

De Rector, Magnificus,
C. J. VAN NIEUWENBURG.

Prijsvraag.

De vereeniging „Handelsrecht” verlangt eene beschouwing over de vraag of een wettelijke regeling van de oorlogsmolest-*risicoverzekering* wenschelijk is en zoo ja, hoe deze wettelijke regeling zou moeten luiden.

Onder oorlogsmolest-*risico* wordt in deze vraag geacht te vallen alle schade tengevolge van handelingen van belligerenten (daaronder begrepen staten, die zich de facto in oorlog bevinden), ontstaan aan onroerende of roerende goederen van privaatspersonen, daarbij inbegrepen de risico gedurende het transport.

Uiteraard staat het dengene, die de prijsvraag beantwoordt, vrij, omtrent de verschillende onderdeelen verschillend standpunt in te nemen ten aanzien van de wenschelijkheid van wetsregeling.

Het antwoord zal eventueel moeten vergezeld gaan van een of meer ontwerpen van wet met toelichting, de gewenschte wetswijziging aangevend. De ontwerper zal naar beknoptheid moeten streven.

Het antwoord moet in de Nederlandsche taal zijn gesteld, met de schrijfmachine zijn geschreven en vóór 1 Mei 1941 worden ingeleverd bij Prof. Mr. W. C. Mees R. Azn, Marktstraat 21, Wageningen, met vermelding bij diens adres van zijne hoedanigheid van secretaris der vereeniging Handelsrecht.

Het zal naam en adres van den schrijver niet mogen vermelden doch voorzien moeten zijn van een motto, hetwelk ook zal moeten voorkomen op een bijgevoegde gesloten en verzegelde enveloppe, welke naam en adres van den ontwerper volledig moet behelzen. Het ontwerp zal een correspondentie-adres moeten aangeven, hetwelk geen aanwijzingen omtrent den schrijver mag bevatten.

De vereeniging stelt ter belooning van de beste inzending, welke een prijs waardig wordt gekeurd, een bedrag beschikbaar van f 500.— (vijfhonderd gulden), met dien verstande, dat dit bedrag eventueel onder meer inzenders kan worden verdeeld. De naam/namen van wie een prijs waardig wordt/worden geoordeeld, wordt/worden openbaar gemaakt.

De vereeniging krijgt het auteursrecht van de bekroonde inzendingen. De niet-bekroonde worden desgewenscht aan de correspondentie-adressen teruggezonden.

De beoordeeling der inzendingen zal geschieden door een jury, bestaande uit de volgende huidige bestuursleden der vereeniging: Prof. Mr. P. W. Kamphuisen, Mr. B. C. Slotemaker en Prof. Mr. W. C. Mees R.A.zn met recht van assumptie. De beslissing van de jury is onherroepelijk. In gevallen, hierboven niet voorzien, beslist het Dagelijksch Bestuur.

Het Dagelijksch Bestuur,
KAMPHUIZEN, Voorzitter,
MEES, Secretaris.

Velp/Wageningen, October 1940.

VAK-VEREENIGINGEN

Technologisch Gezelschap.

Het Bestuur van het Technologisch Gezelschap heeft zich voor het Vereenigingsjaar 1940—1941 als volgt samengesteld:

Mr. F. J. D. Proper,	President.
M. Caviët,	Secretaris.
Mej. J. C. v. d. Blink,	Penningmeesteresse.
S. S. de Koe,	Excursieleider.
F. van Elten,	Commissaris.

Namens het Bestuur:
M. CAVIET,
Secretaris.

De Penningmeesteresse verzoekt de leden hun contributie voor het jaar 1940—1941 voor 1 Januari a.s. op Giro-nummer 17022 te willen voldoen.

1e jaars leden f 4.— (f 3.50 lidmaatschap + f 0.50 statuten).
Overige leden f 3.50.

J. C. v. d. BLINK,
Penningmeesteresse.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Mijningenieur:
H. N. van den Heuvel.

Geslaagd voor het candidaats-examen voor Civiel-Ingenieur:
S. B. Velt, N. Klinkhamer en J. A. van Hee.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Scheikundig Ingenieur: H. J. Lunshof.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Werktuigkundig Ingenieur: P. A. W. de Jong.

PRO MEMORIE.

Hebt gij Uw enquête-formulier reeds ingevuld?

Zoo niet, talmt niet langer!

Het is ook Uw belang!

Sluiting der inzendtermijn Maandag 25 November.

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert: ELECTRICITEIT, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (ook beknopte cursus), WISSELSTROOM-THEORIE (prop. en cand. ex.), THEORETISCHE ELECTRICITEITSLEER, Kanaalweg 2b, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

Ir. A. C. van Horssen, assistent T.H., Westeinde 58B, Voorburg, repeteert BOUWKUNDE voor W. en M. en UTILITEITSBOUW voor B. en C.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERTANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Ir. C. J. D. M. Verhagen, Botanie-straat 30, Delft, assisteert Technische Physica, tenteert en repeteert NATUURKUNDE.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.), Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

OPTISCHE INSTRUMENTEN en PHYSISCHE OPTICA, bij Ir. F. Hekker, n.i. (oud-assistent T.H.), Piet Heinstraat 68, Delft.

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wenden men zich tot de Admin. van „De Spiegel”, Hippolytusbuurt 4, Tel. 160.

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF“
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Alle leden van het Delftsch Studenten Corps worden dringend verzocht hun adresveranderingen steeds onmiddellijk op te geven aan de Administratie van dit blad:

Hippolytusbuurt 4.

Voor
GOEDE
Schoenen
MOLENAAR, Wijnhaven
Telef. 917

Heerlijke verse Patat met biefstuk en een slaatje.
Vervang het middagmaal! Goedkoop en voedzaam.

Gezellig zitje in

KLEIN CAFÉ TARIA
Naast Talens MARKT 34

**N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

HET GROOTSTE
N.V. **SCHOONMAAKBEDRIJF**
VAN NEDERLAND

DELFT Tel. 1020
VRIJENBANSCHELAAN 22-24

Dagelijks inwendig schoonhouden van gebouwen
Glazenwasscherij
Schoonmaken van te betrekken woningen

A'DAM — VELSEN — HAARLEM — LEIDEN — DEN HAAG — R'DAM
DORDRECHT — UTRECHT — HILVERSUM — GRONINGEN — BRUSSEL

Corpsleverancier

**STEIJGER'S
SLAGERIJ**

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar ...
het moet van STEIJGER zijn

Bij Uitgeverij Waltman, Hippolytusbuurt 4 zal, in opdracht van de Centrale Commissie voor Studiebelegingen, binnenkort verschijnen:

Handleiding No. 40

Wiskundige opgaven voor het
Propaedeutisch Examen
aan de T. H.

9e druk met antwoorden
door
DR. IR. E. H. M. *BEEKMAN

UITGEVERIJ WALTMAN, HIPPOLYTUSBUURT 4

**P. VERSCHRAGEN
NIC. VENEMA**
KLEERMAKERS
ANNA PAULOWNASTR. 19
DEN HAAG
TELEF. 113126

UITSLUITEND:

**ENGELSCHE
STOFFEN**

**SPORT STAALT HET LICHAAM
STUDIE VORMT DEN GEEST!**

Zij kunnen den grondslag vormen voor een goede toekomst, indien zij samengaan met goede economie.

Goede economie wil zeggen:

OLVEH-POLIS!

OLVEH VAN 1879 - Onderlinge Levensverzekering U.A. met winstdeeling - Kortenaerkade 1, den Haag te Delft bij den Heer B. P. Carrière, Mijnbouwplein 1, Tel. 1858.

VAN ONDER DE KRONEN

REDE, UITGESPROKEN DOOR DEN HEER M. H. WEVERS, PRESIDENT VAN HET BESTUUR VAN DE DELFTSCHE STUDENTEN SOCIETEIT „PHOENIX” OP VRIJDAG 22 NOVEMBER 1940 TER GELEGENHEID VAN DEN 94STEN DIES NATALIS DER SOCIETEIT.

Mijne Heeren, Leden van de Societeit „Phoenix”,

„Uren, dagen, maanden, jaren vlieden als een schaduw heen.” Van onder dit kleed der schaduw komt de vogel „Phoenix” voor de 94e keer herboren uit zijn asch opgestegen.

Een donkere, diepe schaduw blijft het afgelopen Societeitsjaar omhullen door het sneuvelen op 10 Mei 1940 van het Eerlid van het Bestuur J. Hardeman en de Heeren H. Simon Thomas en J. W. C. Tellegen. Zij vielen vervuld van hun sterke liefde voor het Vaderland en geloof in de Menschheid. Ik verzoek U een oogenblik stilte te betrachten om hunne nagedachtenis te eeren.

Veel is er dit jaar over de goede oude wereld gekomen, „goede oude wereld”, die de latente stijlloosheid van de tijd, voorafgaande aan, voor ons zoo noodlottige oorlogsdagen, heeft zien uitbarsten in de meest schrijnende en schrille vormen.

Hoewel de grondslagen goed waren, was de wereld inderdaad stijlloos in de ruimste zin des woords en het einde hiervan is nog niet te voorzien.

Het is ons nu gegeven om *weer* het goed stramine te vinden, waarop de Maatschappij en de Cultuur opgebouwd dient te worden. Wij zijn bevoorrecht Mijne Heeren, zeer bevoorrecht zelfs, want niettegenstaande de Societeit veel heeft moeten laten vallen is haar kern niet aangetast. De Societeit heeft traditie en die traditie is in de eerste plaats hardheid die nu, meer dan ooit, noodig is om tot een goed resultaat te komen. Hier was geen plaats voor „Weltschmerz” en valsche schaamte; nu zijn deze zelfs geheel *onduldbaar* geworden.

Wij moeten ons aanpassen, maar dat houdt niet in een met alles meegaan. Wij behooren open te staan voor alles, om dan daaruit onze keuze te bepalen en deze in alle opzichten consequent door te voeren. Wacht U dan voor lafheid en angst om Uw hoofd te stooten. Daarmee is de wereld, en dus Uw eigen persoon niet geholpen.

Het is allereerst geboden op onze geliefde Societeit Uw persoonlijkheid te laten gelden, zoodat ons eigen wezen in de eerste plaats tot het geraamte doordringt, dat wij door traditie gekregen hebben en zomaar aanvaard hebben, zonder de kern meer aan te voelen. Dit geldt in de eerste plaats voor U jongere jaars. Besef de plichten, die Gij hebt tegenover *onze wereld*. Deze is ten volle in staat de menschen te vormen, zooals ze behooren te zijn:

Menschen, die in goede stijl en waardige houding weten te leven. Ziet dit alles als een *wedergeboorte*, een *hervinden* van de menselijke waarden en verhoudingen zonder de verderfelijke passiviteit die ons in een dergelijke impasse heeft gebracht. Tot nu toe gold een opvatting, die de mensch op een egocentrisch standpunt stelde, zonder de groote lijn voor de geheele menschheid te zien.

Ik roep U op, een houding te bepalen, in te zien wat ons mankeert en te waken voor angst en lafheid.

Het zij mij vergund iets over de finantieële toestand te zeggen. De liquide toestand is beter dan vorig jaar, hoewel niet gunstig. In verband met de omstandigheden is van de algemeene finantieële toestand weinig te zeggen en niets te voorspellen. Thans mag ik U het afgelopen jaar in chronologische volgorde uiteenzetten.

Allereerst valt dan te vermelden de vorige Diës van de Societeit, welke eveneens drommen leden naar de voorzaal trok om van I.G.O.V. te drinken en om enkele vrouwen te bewonderen; toen echter speelden tot laat in den nacht Hongaren, terwijl het festijn tot het ochtendgloren voortduurde.

De 2e December brengt dan vele kinderen en D.V.S.V.-sters in de zalen, dewelke geholpen door eenige jonge leden elkaar bijzonder weten te vermaken.

Op 7 December stelt het Bestuur zich als volgt samen:

T. F. Risselada,	<i>President.</i>
H. F. Moll,	<i>Secretaris.</i>
A. J. Tjeenk Willink,	<i>Thesaurier.</i>
P. H. J. Sayers,	<i>Comm. v. h. Consumabel.</i>
W. H. van Leeuwen,	<i>Comm. v. d. Inventaris.</i>
F. Tellegen,	<i>Archivaris, Vice-Secretaris.</i>

Op het „Heerenconcert” onderhoudt Apollo den 8e December vele leden met muziek, bisschopwijn en Goudsch aardewerk. 22 December luiden Bloemkoolrede en Almanakuitreiking met de gebruikelijke officieele tafel en een druk bezette kroegjool op gepaste wijze het jaar 1939 uit.

Tot 2 Januari blijft dan de Societeit gesloten, en de tien dagen hierna is het bezoek gering; men ontmoet slechts vermoeide schaatsenrijders.

8 Januari is de T. H. Diës geweest, waarbij vele Professoren zich borrelend in de voorzaal verzamelden.

12 Januari wordt op de Ijsbaan een Ijsfeest ten bate van Finland gehouden, waarbij de Societeit de bar en de koek-en-zopies van dranken voorziet.

Op 7 Februari houdt de C. C. aan het einde van haar leergang een diner op de Societeit.

Van 9—11 Februari vult het Lustrum van Paris de Societeit met grooten uit de schaakwereld. Gelukkig zijn onder hen ook menschen, die de hun geboden gezelligheid op prijs weten te stellen, zoodat deze dagen toch geslaagd mogen heeten.

Het Corps vergaderde den 13e Februari op de Societeit, terwijl Apollo en de Bourdon na het Armenconcert soupeeren.

De 23e Februari wint het eerste jaar als gebruikelijk bijna alle prijzen op de boekverloting.

Op 1 Maart vechten de jongere jaars fanatiek om hun wijnen; het bluschvermogen van het eerste jaar leek echter op niets. In het Bestuur vindt dan 4 Maart een verandering plaats; de samenstelling is dan:

T. F. Risselada,	<i>President.</i>
H. F. Moll,	<i>Secretaris.</i>
A. J. Tjeenk Willink,	<i>Thesaurier.</i>
W. H. van Leeuwen,	<i>Bibliothecaris.</i>
P. H. J. Sayers,	<i>Comm. v. h. Consumabel.</i>
F. Tellegen,	<i>Archivaris, Vice-Secretaris.</i>

9 Maart vermaakt het Bestuur zich op het Apollobal.

14 Maart vindt het Senatorendiner plaats als voorspel van den Corpsdiës, welke het Societeitsleven de volgende twee dagen weer laaiend doet opvlammen.

Borrels, Hongaren, Collation en Kroegjool helpen de feestvreugde verhoogen.

De Paaschdagen is de Societeit gesloten, en een rustige maand volgt daarop.

Op 12 April luistert het Bestuur de uitvoering van het D.S.T.G. en het daarop volgend bal met zijn aanwezigheid op.

Den 19e April besluit een gezellig souper de uitvoering van de Studenten Caroussel Vereeniging te Delft.

Op 30 April wordt de verjaardag van H. K. H. Prinses Juliana op waardige wijze gevierd.

Het winnen van de Varsity door Laga laat tenslotte op 5 Mei voor het laatst zien welk een groote aantrekkingskracht de Societeit heeft, en hoe men er ongedwongen feest kan vieren.

10 Mei Nederland in oorlog!!!

's Morgens vroeg reeds verzamelden zich een aantal getrouwe leden om de vogel „Phoenix” en tesamen wijdden zij zich aan de plichten, die voor hen waren weggelegd. In deze oorlogsdagen was de Societeit een middelpunt voor een 50-tal leden, die elk moment ter beschikking stonden, die er sliepen en aten. Dankbaar herdenk ik de goede geest, welke toen onder deze leden heerschte.

Eenige Bestuursbesluiten werden genomen, o.a. werd tot 1 Juni voor alle leden het crediet ingetrokken.

Toen tenslotte de capitulatie een feit was, werd op den 14e Mei Delft overstromd met vluchtelingen uit het bombardeerde Rotterdam. Ook de Societeit werd ingericht als evacuatiepost, dit bleek echter overbodig; wel werd een klerenmagazijn ingericht in de boven- en beneden eetzaal, hetgeen echter na enkele weken naar de Koorenbeurs werd verplaatst. De Societeit bleef voor de leden open, ook 's nachts, eerst met kaarsverlichting, later met verduisteringslampjes.

Langzaam herstelt zich dan het normale Societeitsleven, 24 Mei verschijnt weer het eerste vat, en als op 25 Mei de T. H. Compagnie afzwaait is reeds een spoor van de oude jolijt te bespeuren.

Na een stille maand Juni zijn er van 21—27 Juli examenuitslagen; er wordt veel geborreld, maar de ware vreugde ontbreekt nog.

De 30e Juli wordt een Corpsvergadering gehouden op de bovenetzaal over de komende groentijd; er wordt nog lang in de benedenzalen gedebatteerd.

Van 3 t/m 18 Augustus is de Societeit gesloten. De Societeit „Standvastigheid” stelt zich echter zeer gastvrij voor ons open. Wanneer dan 19 Augustus de deuren weer ontsloten worden, is het aantal aanwezige leden overweldigend, nachtbezoek is er echter nog niet.

30 Augustus vindt een Bestuurswisseling plaats, en na het uittreden van den Heer Moll is de samenstelling als volgt:

T. F. Risselada,	President.
F. Tellegen,	Secretaris.
A. J. Tjeenk Willink,	Thesaurier.
W. H. van Leeuwen,	Bibliothecaris.
P. H. J. Sayers,	Comm. v. h. Consumabel.
M. H. Wevers,	Comm. v. d. Inventaris.
L. F. Klein Bog,	Archivaris, Vice-Secretaris.

Op 2 September is de Corpsvergadering, welke altijd aan de Groentijd vooraf gaat.

Den 3den September ontheiligen een overweldigend groot aantal jongelieden met een doordringend vieze reuk de zalen van onze geliefde Societeit. De Groentijd is kort, doch trekt zeer veel leden; er wordt fel becritiseerd.

Moelijkheden door de 10-uur verordening worden goed opgelost, en 3 dagen is de Societeit tot 4 uur 's morgens goed gevuld. 14 September vindt dan de Inauguratie plaats in de voorzaal, waarna Collation en kroegjool.

Op 7 October krijgt het Bestuur weer een ander aanzien door het uittreden van de Heeren Risselada, Tjeenk Willink en Sayers, het vormt zich dan als volgt:

M. H. Wevers,	President.
F. Tellegen,	Secretaris.
M. H. Stiasny,	Thesaurier.
W. H. van Leeuwen,	Bibliothecaris.
L. F. Klein Bog,	Comm. v. h. Consumabel.
R. von Nordheim,	Comm. v. d. Inventaris.
P. Vos,	Archivaris, Vice-Secretaris.

18 October probeeren de eerstejaars door aanbieden van bier enz. zich wat in te werken, hetgeen de tweedejaars de volgende Dinsdag herhalen voor de oudgemobiliseerden.

Na het bekend worden van de verordening, die ook de Societeit dwingt om 11 uur te sluiten wordt op Woensdag 29 October op waardige wijze afscheid genomen van het nachtleven.

Vanaf 1 November toonen dan eenige groepjes eerstejaars, dat de „Phoenix” voor hen nog onbereikbaar is.

Vrijdag 8 November worden de eindstrijden van Laga besloten met een goed bezet diner op de bovenetzaal.

12 November verlaat de Heer van Leeuwen het Bestuur, het is dan als volgt verandert:

M. H. Wevers,	President.
F. Tellegen,	Secretaris.
H. M. Stiasny,	Thesaurier.
R. van Romunde,	Bibliothecaris.
L. F. Klein Bog,	Comm. v. h. Consumabel.
R. von Nordheim,	Comm. v. d. Inventaris.
P. Vos,	Archivaris, Vice-Secretaris.

Hierop volgt 13 November de plechtige Senaatsoverdracht.

Dit mijne Heeren, was een uiteenzetting van de gebeurtenissen van dit afgelopen jaar, een *bewogen* jaar.

Wij kunnen niet anders hopen, dan dat *onze* wereld, waarvan we overtuigd zijn, dat ze goed is, behouden blijft.

Daarom mijne Heeren, wensch ik te drinken op de vogel „Phoenix”.

'T STOEPJE

Mijnheer de Hoofdredacteur,
Mag ik U verzoeken het onderstaande in Uw blad op te nemen?

Mijnheer de Lint, ¹⁾

Tot mijn spijt moet ik U mededeelen, dat verleden Dinsdag mijn das uit de garderobe van de Societeit is verdwenen. ²⁾ Helaas is dit een voorval, dat den laatsten tijd niet meer tot de bijzonderheden behoort. Lang wil ik hier niet bij blijven stilstaan, want gelukkig hebben reeds vele protesteerende stemmen in dit blad geklonken, blijkbaar echter zonder resultaat.

Wat zoudt U er nu van zeggen, als ik U persoonlijk voor dezen diefstal aansprakelijk stelde? ³⁾ Uw verontwaardiging zou ongetwijfeld groot zijn, ⁴⁾ en terecht. ⁵⁾ Ik zal een dergelijke onredelijke houding dan ook niet aannemen. Maar volgens mij komt het Stoepje, dat U de vorige week tot mij meende te moeten richten, op hetzelfde neer, al hebt U zich dan ook listig verscholen achter namen, waarvan U er meer dan een op Uw adreslijst hebt gevonden. ⁶⁾

Mijnheer de Lint, dat U reclame ⁷⁾ maakt voor Uw Almanak, juich ik ten zeerste toe, en ik geloof graag, dat het ook heel hard noodig is. Dat U het op deze wijze meent te moeten doen, vind ik zeer betreurenswaardig. Niet alleen dat U hierbij inbreuk maakt op de goede gewoonte, de namen van diegenen, die reeds iets inzonden, geheim te houden, dus ook de namen van hen, die dit nog niet gedaan hebben, ⁸⁾ maar bovendien weet U er absoluut niets van, of ik getracht heb, iets voor de Almanak te maken, dat ik het inzenden waardig keur. ⁹⁾

Ik hoop dan ook dat U Uw verdere reclamecampagne ¹⁰⁾ op een juistere wijze zult weten te voeren, waarbij ik U veel succes toewensch. ¹¹⁾

P.S. Gelukkig kan ik U geruststellen met de mededeeling dat de das inmiddels weer terecht is. ¹²⁾ ¹³⁾

U, Mijnheer de Hoofdredacteur, bedankende voor de verleende plaatsruimte.

W. J. BIERENS DE HAAN.

¹⁾ *Mijnheer Bierens de Haan,*

Tot mijn spijt ben ik door tijdgebrek gedwongen Uw Stoepje op deze wijze te beantwoorden. Naar ik hoop zult U er genoegen mee willen nemen.

²⁾ De mijne ook. ³⁾ Dat zal ik maar niet neerschrijven. ⁴⁾ Zeer groot. ⁵⁾ Juist.

⁶⁾ Van verschuilen is geen sprake, wel van 2 vliegen in 1 klap. ⁷⁾ Het is geen reclame! Het is een *schande* dat U en de andere gemiddelde Corpsleden niets voor den Almanak doen. ⁸⁾ U vergist U. Op het oogenblik dat ik het Stoepje schreef was er nog geen enkel mengelwerk binnen en slechts enkele teekeningen van een Eerelid van de Redactie, zoodat ik met het volste recht Uw naam kon noemen! ⁹⁾ Laat dat keuren s.v.p. aan de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak over. ¹⁰⁾ Zie noot 7. ¹¹⁾ Dank U wel. ¹²⁾ De mijne nog niet! Bovendien had U nu wel dat rare begin van Uw Stoepje achterwege kunnen laten, vindt U niet? ¹³⁾ Over Uw lakse houding heeft U niets gezegd. Wanneer laat U die varen en gaat U aan het werk voor den Almanak? Als U mij dit medegedeeld had zou U mijn Stoepje wel beantwoord hebben. Nu heeft U dit niet gedaan. Wilt U dit als nog doen?

P. J. DE LINT.

NIEUWE ROTTERDAMSCHER COURANT

Het voornaamste dagblad van Nederland.

De N.R.C. geeft wat ontwikkelde menschen moeten weten.

Studenten-abonnementen f 15.- per studiejaar.

Men vrage gratis proefnummers aan ons agentschap: OUDE KERKSTRAAT 7, DELFT

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

**HYBRANDSTOFFEN
HANDEL**

V.H.S. OLIEMANS

FOTO-ALBERS

NOG STEEDS IS

Uw Corpsleverancier

FRED. ALEX. ALBERS

PEPERSTRAAT 15 - TEL. 1329

Ontwikkelen - Afdrukken
Vergrooten

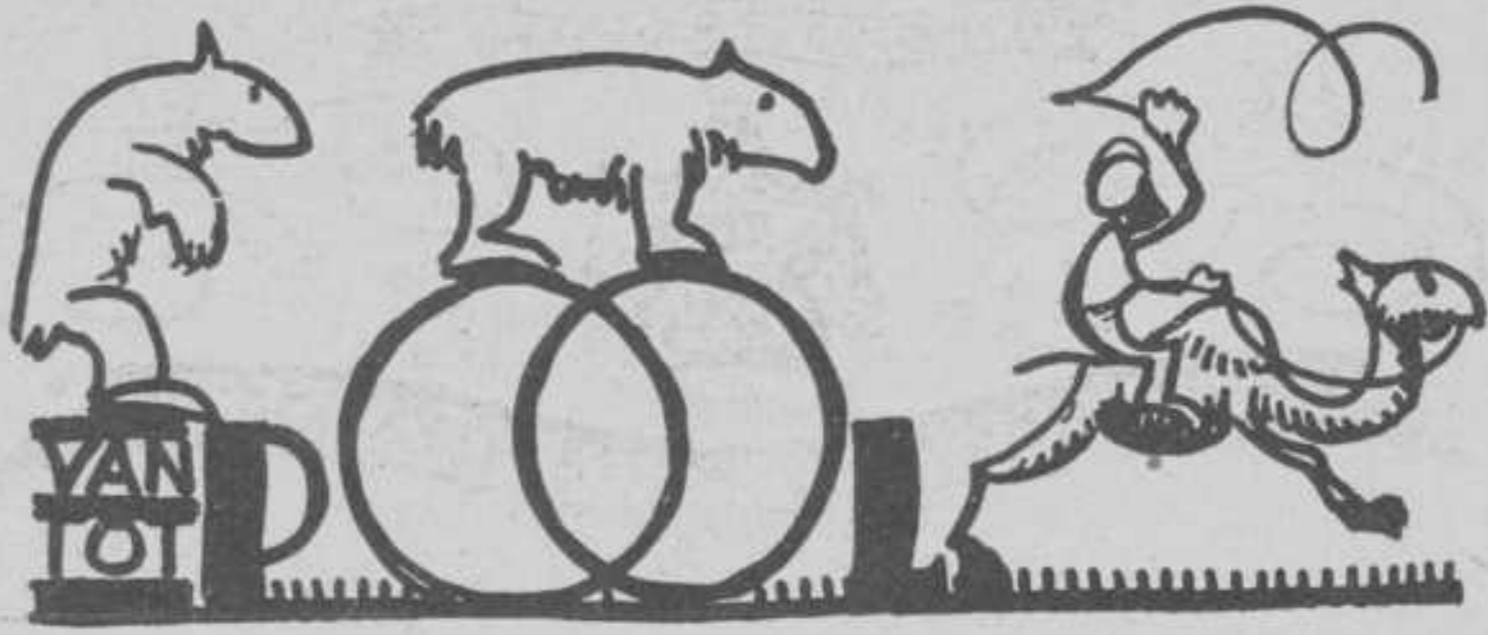
Voor één brood-
bonnetje een

**UNGER'S
BOTERLETTER**

MARKT 21
TELEF. 222

Uw Corpsleverancier

DE GEHEIME SAFFIER.

Er was eens . . . Ik zie U al glimlachen bij het idee om weer eens een smakelijk sprookje of een fantastische mythe voor de voeten geworpen te krijgen, maar neen, er was eens vele jaren geleden een D. S. C. dat rijk was aan conventie's, hoge witte boorden, hoge hoeden, statige Heeren studenten, liefst met snor of baard.

Volgens overlevering werden toentertijd de stoelen aan de leestafel nog aangeschoven door timide eerstejaars, men werd door hen bediend aan tafel, en ieder ouder had nog een speciaal vriendje, dat hem dan nog gedurende dag en nacht vrijhield. Buigende biljartknappen liepen af en aan om te melden, dat een of andere queu gevechtssklaar was gemaakt en dat men kon beginnen.

In dien tijd, lezer, leefde eens een lid, dat een pracht ring bezat, waarin een nog mooiere saffier was gezet. Zelden of nooit kreeg men hem te zien, doch als de man eens verscheen, was hij het middelpunt der belangstelling.

Om iets nader op de zaak in te gaan, de student studeerde aan de scheikundige afdeling en men had het van hooren zeggen dat hij zeer bedreven was in dit vak; door de professoren werd hij beschouwd als iemand, die zeer goede talenten bezat.

Vroolijk liepen Gijsbert en Karel op een dag, na hun polytechnicum, toen één der belangrijkste examens in Delft, naar de Societeit.

Het was nacht en de sterren twinkelden vroolijk aan het hemelruim; de zoete zwoele nacht maakte, dat ze als uitgelaten jonge veulens binnenstapten met het idee hun avond te gebruiken, zooals dat slechts enkele malen in een leven kan voorkomen.

Maar och, wat een schrik toen ze binnentraden, en hun Societeit als een doods hol voor zich zagen liggen!

In de haard lagen menschen te snurken met de kin op de borst. Het haardvuur knetterde nog licht ten teken dat het wat hout noodig had om weer opgestookt te worden. Enkele amateurfotografen lagen in een hoek en hadden een klein kodakapparaat nog op hun knieën.

Vele droeve Corpsleden hadden zich in het toilet ter ruste begeven, anderen hingen nog slapend aan de ijzeren handvaten bij het urinoir.

De Bestuurstafel was een chaos, zelfs de bedienden in hun hagelwitte vesten met blauw en goud bestikte jassen waren in de pantry hun slaap tegemoetgetreden.

Na de eerste schrik keken Gijsbrecht en Karel elkaar eens aan, denkende aan een massamoord of een flauwe grap. Doch toen ze langzaam door de zalen liepen, waar een vreemde rust hing, en al de hun zoo bekende gezichten als 't ware ontzield zagen liggen, voelden ze een brok omhoog komen en wisten ze dat het geen flauwe grap was. Het Corps sliep, alleen zij liepen als grapjassen er tusschen door.

„Duizend bommen en granaten,” mompelde Karel, „is me dat wat, nu kan men niet eens een glaasje bier drinken.”

„Hou je smoel,” sprak Gijsbrecht, „het is al treurig genoeg hier in deze omgeving.”

Zij pijnigden hun hersens met de gedachte wat het wel kon zijn, knepen zichzelf en elkaar in de arm om te zien of het wel juist was, dat ze niet slapen of droomden.

„Hè, wat is dat,” fluisterde Gijs, en zijn oog viel op iets glinsterends achter een poot van de leestafel. Hij liep er snel naar toe en inderdaad, de bekende saffier lag daar!

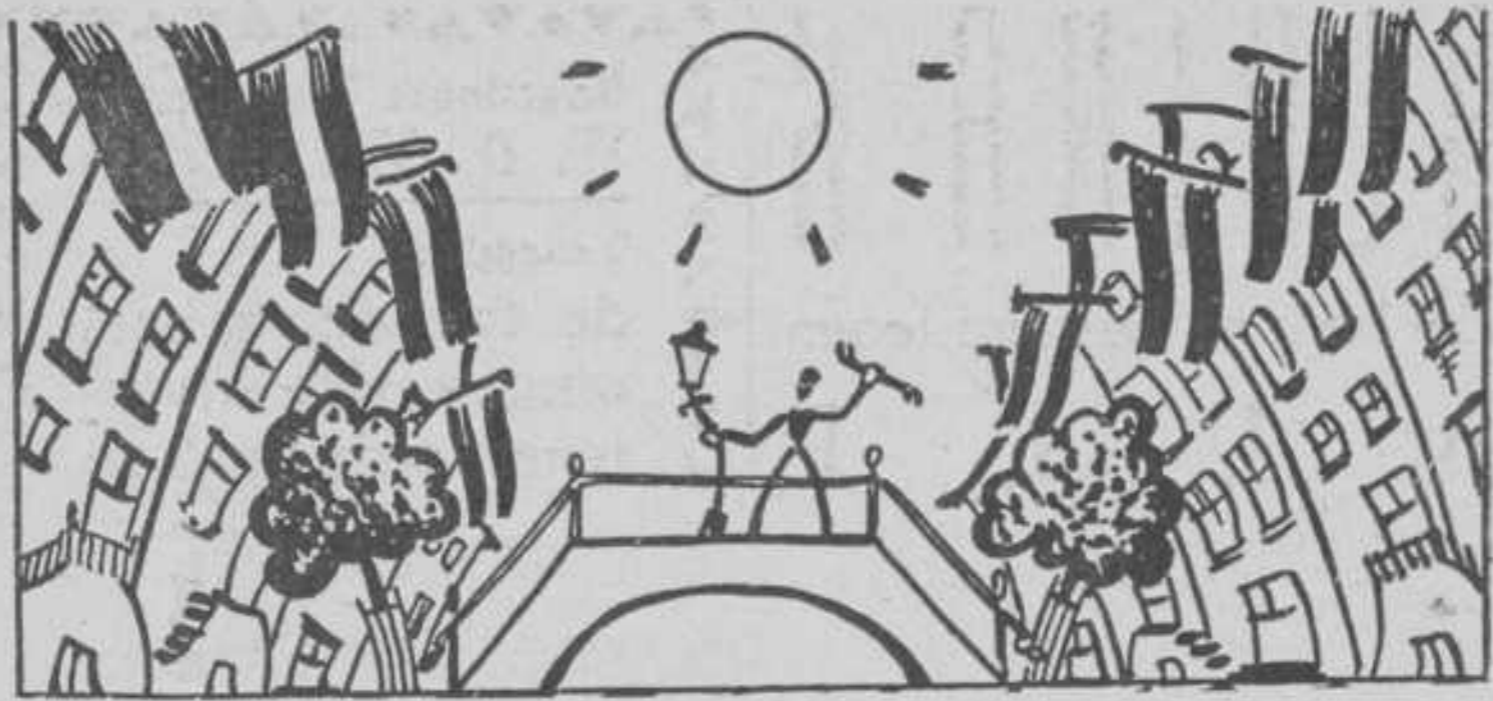
Hij draaide hem om en om, en bekeek zorgvuldig de verblindende lichten die het voorwerp afwierp.

Een lumineus idee, een korte vloek; zenuwachtig zoekend langs de grond, kwam hij bij het buffet waar een plasje bier lag en inderdaad, achter het buffet was het geheim.

Bloedend lag daar de geheimzinnige, uit zijn vestzak stak een klein fleschje dat bij nader beschouwing een van de minder bekende, doch ongevaarlijke slaapmiddelen bevatte.

Nu wist hij het, een experiment, een verborgen schoft in het Corps die het vee had willen laten slapen zooals men dat met proefkonijnen pleegt te doen, kortom een technoloog!

„Ja Karel, ik ben er, laat ze slapen, ze worden wel weer wakker.” Een schermutseling, een klap, een val, de ring stootte ergens tegen aan, de saffier rolde weg.

EPISODE.

De portier van den nachtkroeg staart met een verveeld gezicht de donkere straat in, lusteloos leunend tegen het deurkozijn, en alleen dan even opveerend, wanneer hij een forsche fluim op het plaveisel voor hem laat neerkomen. De natte klets op de steenen doet hem steeds weer even verheugd opschokken, om daarna weer onverschillig terug te zakken. Van achter het dikke roode gordijn klinkt gedempt muziek, die, hoe zacht ook naar buiten doordringend, een afschuwelijke wanklank vormt in het pletsen van het speeksel. Even wordt het gordijn op zij geschoven, en een donkere gedaante, blond van boven, sluipt naar buiten:

„Goedenavond, Piet, tot morgen.”

„Dag Suze, is 't niks vandaag?”

„Och nee, ik ga nu naar mijn man.”

De vrouw verdwijnt in de duistere straat, en de man in uniform spuugt nogmaals, en hangt dan weer ineen tegen de deurpost.

De muziek achter het gordijn is verstomd; hij treedt uit het in duisternis gehulde café, in burger nu, en doet de deur achter zich op slot. Het is voorbij, de nacht kan beginnen. Een geweldige klodder valt op de straat; zie zoo, de laatste, en met haastigen tred verwijderd hij zich van zijn post.

In een broodjeswinkel slurpt hij een kop koffie naar binnen, en smakt aan een hartigheidje; zijn dikke vingers druipen klef en vettig, de lippen zijn vuilomrand.

„Zeg, Piet, weet je dat Suze van jullie zich vanavond heeft verzopen?”

„Ben je belazerd!”

„D'r man heeft 'r het huis uitgeschopt, omdat ze weer niks had. Toen heeft ze zich in de gracht gegooid. De menschen op straat hoorden het meteen, maar ze werd al te laat opgehaald.”

„Misschien beter ook; dag.” — Met een mouw wordt den mond afgeveegd.

„Goedennacht, Piet.”

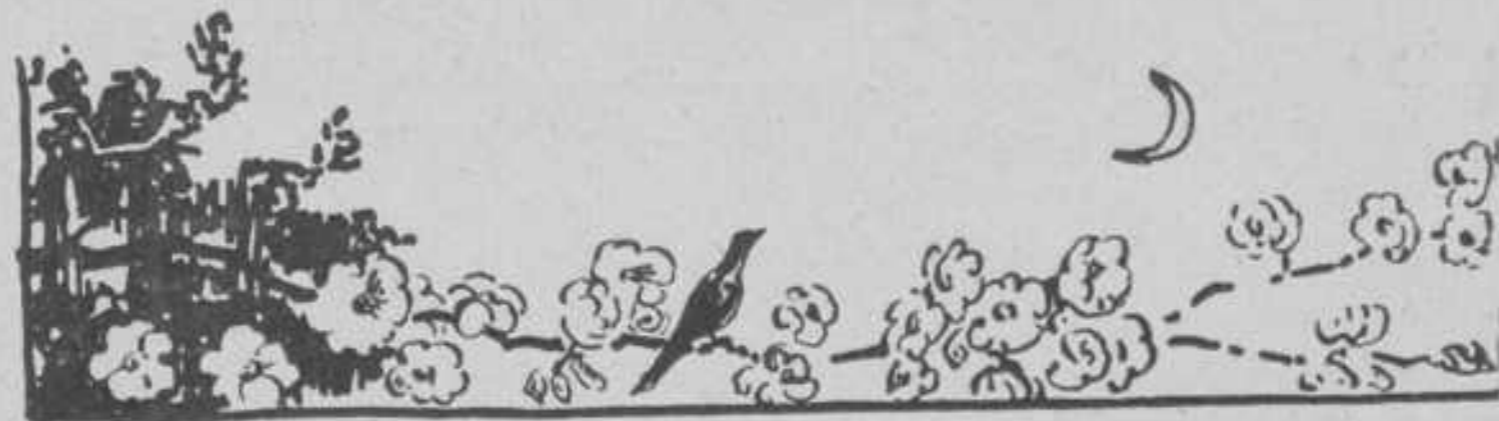
Nu is hij bijna thuis. God, wat een stinkende steeg. Suze is dood; nou, die werd toch te oud.

Hu duwt de vervelooze deur open, en stommelt naar de voor alle bewoners bestemde trap; een hoofd verschijnt, grijze slordige piekharen:

„Piet, je vrouw is vanmiddag al bevallen; twee meiden.”

„Goedennacht, buurvrouw.”

J. K.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

SHEHERAZADE.

Een uur voordat de zon zou opgaan
kwam Dinarzade haar zachtjes wekken.
De sultan duldde haar in zijn vertrekken,
Zij sliep dan ook niet ver van hem vandaan.

Van 't wreede vonnis konden zij opan
Dat hij het heden liet voltrekken.
Haar eigen vader zou haar straks het hoofd afslaan,
Als zij onmachtig was het leven nu te rekken.

Doch met haar wapen, een welluidend zachte
Stem, hield zij hem immer in haar ban.
Hoewel de grootvizier in duizend vreezen wachtte
Op 't onherroepelijk bevel van den tyran.

„'t Kan morgen ook nog wel,” zei deze in gedachten
Toen hij bij zonsopgang de raadszaal binnen kwam.

H. K.

Tot laat in den nacht was het feest, vooral toen na eenige tijd het Corps weer wakker werd.

BRZ.

ALPINA 6

Het horloge bestand tegen
A L L E
handelingen.

F.A.V.D. SCHOOT

HIPPOLYTUSBUURT 13
DELFT — TELEFOON 599

Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:
de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van
Nieuwe Methoden
voor **Elementair-**
analyse

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA
72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.
Prijs ingenaaid f 2.40

VOOR RIJN EN MOEZELWIJNEN

HOFLEVERANCIER

ROTTERDAM - DEN HAAG - ARNHEM

Bij Uitgeverij Waltman, Hippolytusbuurt 4 is, in opdracht van de Centrale
Commissie voor Studiebelangen, verschenen:

GRONDMECHANICA

door Prof. Ir A. S. KEVERLING BUISMAN

FORMAAT: 8° ROYAAL 308 BLADZIJDEN
201 FIGUREN EN GRAFIEKEN

PRIJS: ING. F 8.50
GEB. F 9.75

Verkrijgbaar in den boekhandel en in de toonzaal van
UITGEVERIJ WALTMAN, HIPPOLYTUSBUURT 4

1STE ROTTERDAMSCH

MAATSCHAPPIJ VAN VERZEKERING TEGEN ONGEVALLEN

Gevestigd te ROTTERDAM, Boompjes 8c
Telefoon 21234 (3 lijnen)

HET EENIGE DAT JE
"KRIJGT" IS HET ON-
GELUK. ZELF !!
DE REST MOET JE
BETALEN !!

Joseph

Lage premiën — Coulante schade afwikkeling

Heden verscheen bij Uitgeverij Waltman, in opdracht
van de Centrale Commissie voor Studiebelangen:

Handleiding No. 60

Bouw en eigenschappen van
vaste stoffen en vloeistoffen

door

PROF. DR. C. ZWIKKER

Prijs f 2.50

Verkrijgbaar in den boekhandel en in de toonzaal van
UITGEVERIJ WALTMAN, HIPPOLYTUSBUURT 4

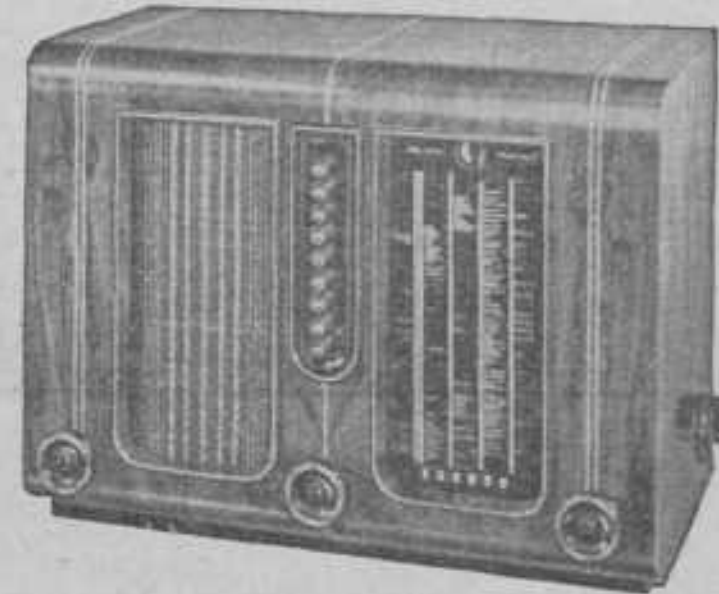
HIER IS UW RADIO

U hebt bij ons de keus uit de 4 beste merken

PHILIPS

ERRES

BLAUPUNKT

TELEFUNKEN

Komt eens luisteren of
vraagt demonstratie en
kiest Uw toestel!

Met een goed toestel kunt U ten allen tijde goede
programma's ontvangen.

BETALING NAAR KEUZE.

U kunt ook Uw eigen programma kiezen met onze
platenspeelcassettes, voor alle merken toestellen.
Diverse uitvoeringen en prijzen.

Vraagt eens aan bij

N.V. HEES & Co. - DELFT
CHOORSTRAAT 1-3 TEL. 183 en 2447

P&C
*is beter.
dus goedkoper*

SPORTKLEEDING

VOOR SPORTIEVE JONGELUI

PEEK & CLOPPENBURG GROOTE MARKTSTRAAT
DEN HAAG - TEL. 116234